

Arrest

nr. 349 107 van 25 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 6 juni 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 13 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 6 juni 2025.

De middelen lijken ongegrond.

De Raad stelt verder vast dat de bestreden beslissing is gemotiveerd in rechte en in feite, dit zowel in het licht van artikel 7, eerste lid, 1° als van de artikelen 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Hierbij wordt rekening gehouden met de elementen van verzoeksters zaak. Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing haar niet in staat zouden stellen zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62,§2, van de Vreemdelingenwet. Een schending van de formele motiveringsplicht lijkt dan ook niet te kunnen worden aangenomen. De theoretische beschouwingen in het verzoekschrift over de formele motiveringsplicht kunnen niet tot een ander oordeel leiden.

Het 'formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling', terug te vinden in het administratief dossier, toont aan dat verzoekster werd gehoord op 6 juni 2025. Haar kritiek dat zij nooit de gelegenheid werd gegeven om haar standpunt kenbaar te maken, is bijgevolg onterecht. Nergens duidt ze concreet dat ze niet in de mogelijkheid was dit op een daadwerkelijke en nuttige wijze te doen.

Verzoekster houdt voor dat verweerder niet in concreto heeft onderzocht of zij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. De bestreden beslissing werd genomen omdat verzoekster niet in het bezit is van een geldig paspoort en van een geldig visum/verblijfstitel. Deze elementen worden door verzoekster niet betwist. In tegenstelling tot wat verzoekster poneert, heeft verweerder het bestreden bevel dus niet genomen omdat zij geacht wordt de openbare orde te schaden omwille van haar gedrag. Bijgevolg diende verweerder niet te onderzoeken of er sprake is van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde. Verzoeksters andersluidende overtuiging kan niet leiden tot een ander oordeel”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter,
K. SOCCIO,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

K. SOCCIO

M. EKKA